

ΒΙΒΛΙΟΜΥΣΤΗΡΙΑ

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΚΑΙ

ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΩΝ

ΑΝΘΩΛΟΓΗΣΗ

OTTO PENZLER

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

IAN RANKIN

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

ΑΛΕΞΗΣ ΚΑΛΟΦΩΛΙΑΣ

Α' ΤΟΜΟΣ

PUBLIC ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΓΡΑ

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

IAN RANKIN, <i>Εἰσαγωγή</i>	9
JEFFERY DEEVER: Μία ἀποδεκτή θυσία	13
C. J. BOX: Ἀντιλόπες τοῦ Τρίτου Ράιχ	59
KEN BRUEN: Τὸ Βιβλίο τῆς Ἀρετῆς	87
REED FARREL COLEMAN: Τὸ Βιβλίο τῶν Φαντασμάτων	113
PETER BLAUNER: Ἡ τελικὴ διαθήκη	143
THOMAS H. COOK: Τί κρύβει ἓνα ὄνομα;	175
LOREN D. ESTLEMAN: Λέσχη Βιβλίου	207
WILLIAM LINK: Ὁ θάνατος ἀφήνει σελιδοδείκτη	235
LAURA LIPPMAN: The Book Thing	267
ANNE PERRY: Ὁ πάπιρος	299

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΣΥΧΝΑ ΕΠΙΔΟΞΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ μου ζητᾶνε συμβουλές. Οἱ περισσότερες διαφέρουν ἀνάλογα μὲ τὴ διάθεση τῆς στιγμῆς, ἀλλὰ ὑπάρχει μιὰ σταθερή: *Εἶναι δύσκολο νὰ γίνεις καλὸς συγγραφέας, ἂν δὲν εἶσαι καλὸς ἀναγνώστης.* Ὅταν βρισκομαι μὲ ἄλλους συγγραφεῖς, τὸ μεγαλύτερο μέρος τῶν συζητήσεών μας ἀφορᾷ τὴν ἀνταλλαγὴ καυτῶν πληροφοριῶν γιὰ τὰ καινούργια βιβλία ποὺ μᾶς ἄρρασαν ἢ γιὰ τὰ παλιά ποὺ ἀναπολοῦμε. Θὰ εἰπωθοῦν ἱστορίες γιὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ βιβλιοθήκες καὶ θὰ θυμηθοῦμε τὰ βιβλία ποὺ ἀγαπούσαμε παιδιά. Μέσω τῆς ἀνάγνωσης γίναμε συγγραφεῖς, διότι ἐκεῖ ἀνακαλύψαμε πὼς ἦταν ἀδύνατον νὰ βροῦμε καλύτερο προορισμὸ στὴ ζωὴ μας ἀπὸ τὴν ἀφήρηση ἱστοριῶν.

Στὸ χωριὸ ποὺ μεγάλωσα δὲν ὑπῆρχε βιβλιοπωλεῖο. Τὸ πρακτορεῖο Τύπου εἶχε ἕνα καροντέλ γιὰ βιβλία μὲ ἔργα τοῦ Ζβὲν Χάσσελ καὶ τοῦ Φρέντερικ Φορσάνθ, ἀλλὰ ἡ μικρὴ τοπικὴ βιβλιοθήκη κάλεπτε τίς ὑπόλοιπες ἀνάγκες. Ἐκεῖ ξημεροβραδιαζόμουν καὶ ἀκόμα θυμᾶμαι τὴ χαρὰ μου, ὅταν μοῦ εἶπαν πὼς ἔφθασα στὴν ἡλικία νὰ πάγω νὰ περιορίζομαι στὸ Παιδικὸ Τμήμα. Τὰ βιβλία μὲ εἰσήγαγαν σὲ διαφορετικὰς ζωὰς καὶ κόσμους, μακριὰ ἀπὸ τὸ ἄμωσο περιβάλλον μου. Μόλις ἤμουν σὲ θέση, ἄρχισα νὰ γράφω γιὰ δική μου διασκέδαση, ἀντιγράφοντας τὸ στέλ τῶν ἀγαπημένων μου συγγραφέων (καί, ναί, κλέβοντας κομμάτια ἢ στοιχεῖα τῆς πλοκῆς τους). Ὅταν μπήκα στὸ πανεπιστήμιο, μελέτησα ἀγγλικὴ καὶ ἀμερικανικὴ λογοτεχνία, γιὰ νὰ εἰδικευθῶ τελικὰ στὴ σκοτσέζικη σ' ἕνα διδακτορικὸ ποὺ δὲν τελείωσε ποτέ. Μιὰ ομάδα φοιτητῶν μὲ κοινὰ ἐνδιαφέροντα μαζεύοταν μετὰ τὰ μαθήματα σὲ ἕνα τοπικὸ πανδοχεῖο καὶ μερικὲς φορὲς καλοῦσε ἕναν ἢ δύο λέκτορες, ὥστε οἱ συζητήσεις μας νὰ μποροῦν νὰ συνεχιστοῦν. Τότε

έσφιξα τὰ δόντια καί ἄρχισα νὰ ἀγοράζω μυθιστορήματα μὲ χοντροῦ ἐξώφυλλο. Ἡ τιμὴ ἦταν ἕψηλὴ γιὰ ἓνα φοιτητὴ (καὶ τότε τὰ βιβλία πουλιόντουσαν στὴν ἀρχικὴ λιανικὴ τους τιμὴ), ἀλλὰ δὲν μπορούσα νὰ περιμένω ἔξι μῆνες ἢ ἓνα χρόνο γιὰ νὰ πάρω σὲ βιβλίο τσέπης τὸν τελευταῖο Οὐίλλιαμ Γκόλντινγκ ἢ τὴν Ἄντζελα Κάρτερ. Περιβάλλω μὲ στοργὴ ἀκόμα καὶ σήμερα αὐτὲς τὶς πολυδιαβασμένες ἐκδόσεις – ἀναπαύονται σπίτι μου πάνω σὲ ράφια πού στενάζουν. Καὶ ὅταν ἐπισκέπτομαι τὰ σπίτια ἄλλων ἀνθρώπων, τρέχω στὴ βιβλιοθήκη τους γιὰ νὰ πάρω μιὰ αἴσθηση τῆς ἐσωτερικῆς τους ζωῆς.

Ὅταν κυκλοφόρησαν οἱ πρώτοι μου Ρέμπους, δὲν κατάφεραν νὰ προσκαλέσουν αἴσθηση, ἀλλὰ τελικὰ ὁ ἀτζέντης μου στὶς ΗΠΑ ἀποφάσισε πὼς ἔπρεπε νὰ περιοδεύσω ἐκεῖ. Ἦταν τέλη τῆς δεκαετίας τοῦ 1980 καὶ ἀνακάλυψα ὅτι πολλὲς ἀμερικανικὲς πόλεις εἶχαν τουλάχιστον ἓνα ἀνεξάρτητο βιβλιοπωλεῖο ἐξειδικευμένο στὴν ἀστυνομικὴ λογοτεχνία. Εἰκοσιπέντε χρόνια μετὰ καὶ τὰ περισσότερα ἀπὸ αὐτὰ ἔχουν κλείσει, ἀλλὰ μερικὰ παραμένουν. Ἐνα εἶναι τὸ Mysterious Bookshop, στὴ Νέα Ὑόρκη καὶ ὁ ἰδιοκτήτης του, ὁ Otto Penzler, ἦταν ἀπὸ τοὺς πρώτους ἐπέρμαχους τῆς δουλειᾶς μου. Ἦταν καὶ παραμένει ἐξπέρ στὸ εἶδος, συλλέκτης καὶ ὁπαδὸς του. Συντάσσει βιβλιογραφίες καὶ δοκίμια, ἐπιμελεῖται συλλογὲς διηγημάτων καὶ γιὰ πολλὰ χρόνια παραγγέλνει σὲ συγγραφεῖς χριστογεννηϊατικὲς ἱστορίες πού τὶς δωρίζει στοὺς τακτικοὺς του πελάτες. Ἦταν ἰδέα τοῦ Ὄττο μιὰ σειρά ἀπὸ «βιβλιομυστήρια» – ἱστορίες συγκεκριμένης ἔκτασης, στὶς ὁποῖες τὰ βιβλία παίζουν καθοριστικὸ ρόλο. Ὡς ὁπαδὸς τοῦ εἶδους, ἡ ἰδέα τοῦ φαινόταν συναρπαστικὴ καὶ ἀκαταμάχητη, καὶ ὅταν ἄρχισε νὰ ἔρχεται σὲ ἐπαφὴ μὲ συγγραφεῖς, ἐκείνοι συμφώνησαν. Γιατί ὄχι; Τὰ βιβλία ἔπαιζαν συχνὰ σημαντικὸ ἢ περιφερειακὸ ρόλο σὲ ἱστορίες μυστηρίου καὶ περιπέτειας – ἢ προσφορὰ τοῦ Ὄττο ἀποδείχθηκε θελκτικὴ σὲ τόσο πολλοὺς συγγραφεῖς πού μοιρᾶζονται τὸ ἴδιο πάθος γιὰ τὸν κόσμο τῆς γραφῆς σὲ ὅλες τὶς μορφές του.

Ἐξοῦ καὶ αὐτὴ ἡ συλλογὴ.

Καὶ τί ἀποτέλεσμα! Ὅταν διάβασα τὰ ἀφηγήματα, αὐτὸ πού μὲ ἐξέπληξε ἦταν ἡ ποιικιλία τους. Ὁ Reed Farrel Coleman μᾶς ὀδηγεῖ στὴν περιοχὴ τῆς ἱστορίας, καθὼς ἓνα βιβλίο πού περισώθηκε ἀπὸ τὰ

στρατιάπεδα συγκέντρωσης καθορίζει τη ζωή ενός ανθρώπου. Η Anne Perry ξαναδουλεύει το Γεράκι τής Μάλτας, αλλά προσθέτει θεολογικά και ύπερφυσικά στοιχεία, με πονηρή αυτοπεποίθηση. Ο Jeffery Deaver εστιάζει σε δύο δολοφόνους στο Μεξικό που προσπαθούν να εκτελέσουν ένα βιβλιόφιλο έγκληματία. Ο Andrew Taylor στρέφει τη δράση στο Λονδίνο μέσα σε βιβλιοθήκες, χαμένους έρωτες και ζήλιες, επαγγελματικής όσο και προσωπικής ύψης.* Ο Thomas H. Cook, στο μεταξύ, μās προσφέρει ένα εξαιρετικό κομμάτι εναλλακτικής ιστορίας, που περιστρέφεται γύρω από ένα διάσημο βιβλίο – και δεν λέω περισσότερα. Υπάρχει κι ένας Mickey Spillane, με ένα ήμιτελές διήγημα, το οποίο ολοκληρώνεται ικανοποιητικά από τον σύγχρονο συγγραφέα Max Allan Collins, όπου η αναζήτηση του σημειωματάριου ενός γκάνγκστερ φέρνει στον Μάικ Χάμμερ μια σειρά από πελάτες στους οποίους συμπεριλαμβάνονται μπάτσοι, πολιτικοί και η μαφία.*

Κι όλα αυτά, αγαπητέ αναγνώστη, είναι το όρεκτικό.

Το βιβλιομωστήριο, λοιπόν, δεν αποτελεί ένα στενό έπο-είδος, αλλά μάλλον περιέχει το ίδιο μέσα τον πολλά έπο-είδη και είναι συναρπαστικό να βλέπει κανείς πώς διαφορετικοί συγγραφείς προσεγγίζουν το θέμα. Υπάρχουν πραγματικά και φανταστικά βιβλία, ιστορίες που συμβαίνουν στο παρελθόν, στο παρόν και στο μέλλον. Σε μερικές σου σηκώνονται οι τρίχες, σε άλλες χαμογελάς. Θα εκτιμήσεις ένα ταχυδακτυλουργικό κομμάτι κορνώντας επαινετικά το κεφάλι σου, ενώ θα ανεβώσεις σφρυγμούς περιμένοντας την έκρηξη μιας βόμβας. Υπάρχουν ικανοποιητικές ανατροπές στο κλείσιμο μερικών ιστοριών, ενώ άλλες σε αφήνουν να σκεφτείς αρκετά το τέλος τους. Όλες δείχνουν πώς οι συγγραφείς τους είναι έξπερ του είδους και πώς δέχθηκαν με ένθουσιασμό την πρόκληση του Όττο Πένσλερ να γράφουν και να εξυψώνουν πλοκές.

Συνεχίστε, λοιπόν, ακάθεκτοι το διάβασμα.

IAN PANKIN

* Τα διηγήματα των Andrew Taylor, Mickey Spillane και Max Allan Collins περιέχονται στον δεύτερο τόμο των Βιβλιομωστηρίων που θα ακολουθήσει. (Σ.τ.έ.)